

Anonymizované znenie

Preklad

C-141/24 – 1

Vec C-141/24

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

23. február 2024

Vnútroštátny súd:

Tribunal judiciaire de Nanterre

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

10. január 2024

Žalobca:

TJ

Žalovaný:

Direction régionale des finances publiques d'Ile de France et de Paris

---

**TRIBUNAL
JUDICIAIRE DE
NANTERRE**

■

**CIVILNÉ
ODDELENIE**

1. komora

**ROZSUDOK
VYDANÝ
10. januára 2024**

[*omissis*]

ŽALOBCA

TJ

[*omissis*]

92100 BOULOGNE-BILLANCOURT

[*omissis*]

ŽALOVANÝ

**DIRECTION REGIONALE DES FINANCES
PUBLIQUES D'IDF ET DE PARIS**

[*omissis*]

75075 PARIS CEDEX 02

[*omissis*]

OPIS SPORU

1 Listom z 19. decembra 2019 Direction régionale des finances publiques d'Ile-de-France et de Paris (Regionálne finančné riaditeľstvo pre Ile-de-France a Paríž, Francúzsko) zaslalo TJ v súlade s článkom L.23 C livre des procédures fiscales (daňový poriadok) žiadosť o informácie a odôvodnenia týkajúce sa aktív držaných v zahraničí na dvoch bankových účtoch [*omissis*], ktoré boli otvorené v banke UBS v Luxemburgu v období rokov 2010 až 2014.

TJ mu odpovedal listom z 20. februára 2020, v ktorom poskytol ďalšie informácie o svojej situácii.

2 Regionálne finančné riaditeľstvo pre Ile-de-France a Paríž považovalo túto odpoveď za nedostatočnú, a tak listom z 13. marca 2020 vyzvalo žalobcu, aby do tridsiatich dní odo dňa doručenia tohto listu predložil požadované spresnenia [*omissis*] [irelevantné podrobnosti].

3 Listom z 5. októbra 2020 vydalo Regionálne finančné riaditeľstvo pre Ile-de-France a Paríž návrh na opravu smerujúci k 60 % zdaneniu sumy 1 147 856 eur, čo predstavovalo celkový a maximálny zostatok aktív držaných na dvoch uvedených bankových účtoch otvorených v banke UBS Luxembourg v rokoch 2010 až 2014, presne k 31. decembru 2010, a to v súlade s článkom 755 code général des impôts (všeobecný daňový zákonník).

2

Listom z 13. októbra 2020 TJ predložil rôzne dokumenty a výpisy z banky UBS Luxembourg v snahe odôvodniť nadobudnutie predmetných súm v období, ktoré už bolo premlčané.

- 4 Vo svojej odpovedi z 12. novembra 2020 Regionálne finančné riaditeľstvo pre Ile-de-France a Paríž potvrdilo oznámené vyrubenie dane a uviedlo, že hoci sumy mohli byť nadobudnuté v už premlčanom období, pôvod týchto súm by mal byť preukázaný.

Dňa 15. decembra 2020 bola vyrubená dodatočná daň zodpovedajúca dedičskej dani vo výške 688 714 eur.

- 5 TJ podal 30. decembra 2020 spornú námietku, ktorú daňová správa 30. júna 2020 zamietla.

- 6 Nový daňový výmer z 26. júla 2021 bol vydaný na rovnakú výšku dedičskej dane (688 714 eur).

- 7 Aktom súdneho exekútora z 9. augusta 2021 začal TJ konanie proti Regionálnemu finančnému riaditeľstvu pre Ile-de-France a Paríž na súde v Nanterre, kde žiadal o zrušenie rozhodnutia o zamietnutí námietky z 30. júna 2020 a o úplné oslobodenie od vymáhanej dedičskej dane vo výške 688 714 eur, ako aj od všetkých úrokov z omeškania, príplatkov a vedľajších sankcií.

- 8 Vo svojich záverečných návrhoch, ktoré boli Regionálnemu finančnému riaditeľstvu pre Ile-de-France a Paríž doručené 10. októbra 2022, TJ navrhuje, aby súd:**

v prvom rade

– zrušil rozhodnutie o zamietnutí námietok, ktoré Regionálne finančné riaditeľstvo pre Ile-de-France a Paríž prijalo 30. júna 2020,

– nariadil úplné oslobodenie od vymáhanej dedičskej dane vo výške 688 714 eur, ako aj od úrokov z omeškania, príplatkov a vedľajších sankcií;

subsidiárne, ak by existovali pochybnosti o tom, či sú články L.23 C livre des procédures fiscales (daňový poriadok) a 755 code général des impôts (všeobecný daňový zákonník) v súlade s európskym právom,

– [omissis] [navrhuje podať návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor Európskej únie, ktorý bude formulovaný podobne ako prvá otázka uvedená vo výroku],

– nariadil predbežnú vykonateľnosť;

subsidiárne v ďalšom rade, ak by súd potvrdil celú spornú daň alebo jej časť,

– zrušil predbežnú vykonateľnosť rozhodnutia, ktorá sa má uplatniť podľa článku 514-1 code de procédure civile (civilný súdny poriadok), aby sa zabránilo spôsobeniu vážnej a nenapraviteľnej ujmy žalobcovi, kým sa s konečnou platnosťou nerozhodne o právnej otázke, ktorú vzniesol,

v každom prípade

– uložil Regionálnemu finančnému riaditeľstvu pre Ile-de-France a Paríž povinnosť zaplatiť sumu 10 000 eur podľa článku 700 code de procédure civile (civilný súdny poriadok), ako aj nahradiť všetky trovy konania.

- 9 TJ tvrdí, že rozhodnutie daňovej správy o zamietnutí jeho námietky predstavuje porušenie voľného pohybu kapitálu zaručeného článkom 63 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a malo by byť zrušené už len z tohto dôvodu.

Na podporu tohto tvrdenia sa odvoláva na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 27. januára 2022 (SDEÚ, 27. januára 2022, vec C-788/19), podľa ktorého pohybu kapitálu odporuje španielske daňové ustanovenie, ktoré považuje za podobné ustanoveniam uvedeným v článku L.23 C livre des procédures fiscales (daňový poriadok) a článku 755 code général des impôts (všeobecný daňový zákonník), a to z dôvodu, že by *de facto* viedli k neobmedzenému prerušeniu behu premlčacej lehoty v prípade konania daňovej správy vo vzťahu k sumám na neoznámenom bankovom účte zriadenom v zahraničí.

Tvrdí, že stanovisko daňovej správy, ktoré spočíva v uplatnení „sankčnej dane“ so sadzbou 60 % na majetok nadobudnutý viac ako desať rokov pred vykonaním kontroly z dôvodu, že sa neuspokojili s predloženým odôvodnením jeho pôvodu a spôsobu nadobudnutia, vedie k tomu, že daňová správa už nemusí dodržiavať desaťročnú premlčaciu lehotu stanovenú v článku L.181-0 A livre des procédures fiscales (daňový poriadok), pričom už samotná táto lehota sa odchyľuje od všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty od registrácie právneho úkonu, zatiaľ čo ani článok L.23 C livre des procédures fiscales (daňový poriadok), ani článok 755 code général des impôts (všeobecný daňový zákonník) nestanovujú, že by osobitný prípad zdanenia podľa článku L.23 C livre des procédures fiscales (daňový poriadok) bol výnimkou z uvedených pravidiel premlčania.

Napokon uvádza, že v tomto konkrétnom prípade nadobudol predmetný majetok pred 30 rokmi, keď žil v Gruzínsku, a že vzhľadom na to, koľko času uplynulo od predmetných udalostí, a politický a administratívny chaos, ktorý Gruzínsko zažívalo od pádu Berlínskeho múru v roku 1989, je dnes zjavne nemožné nájsť akékoľvek bankové záznamy o jeho aktivitách v Gruzínsku pred rokom 1991. Za týchto okolností požiadavka preukázať pôvod súm nadobudnutých pred viac ako tridsiatimi rokmi predstavuje podľa jeho názoru prosto a jednoducho popretie práva daňovníka na obhajobu.

V dôsledku toho TJ považuje za potrebné, aby v prípade, ak by súd mal naďalej pochybnosti o súlade článkov L.23 C livre des procédures fiscales (daňový poriadok) a 755 code général des impôts (všeobecný daňový zákonník)

s európskym právom, položil Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku v tejto veci.

10 Vo svojich posledných návrhoch, ktoré boli TJ doručené 3. februára 2023, Regionálne finančné riaditeľstvo pre Ile-de-France a Paríž navrhuje aby súd:

- zamietol všetky návrhy TJ,
- potvrdil dodatočnú daň,
- potvrdil rozhodnutie o zamietnutí z 30. júna 2021,
- uložil TJ povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

11 Daňová správa po prvé pripomína, že postup stanovený v článku L.23 C livre des procédures fiscales (daňový poriadok) je zameraný na boj proti daňovým podvodom, čo je cieľ, ktorý je vo všeobecnom záujme a ktorého ústavnú hodnotu uznala aj Conseil constitutionnel (Ústavná rada, Francúzsko). Cieľom je preto motivovať daňovníkov k tomu, aby si svoje povinnosti týkajúce sa daňových priznaní plnili a boli vo vzťahu k správneho orgánu transparentní, a tak prispievali k lepšej daňovej prospešnosti. Zároveň uvádza, že tento postup nepredstavuje sankciu ani pokutu, ale je určený výlučne na stanovenie a vyrovnanie dane.

Po druhé tvrdí, že z ustanovení článku 755 code général des impôts (všeobecný daňový zákonník) v spojení s článkom 71 livre des procédures fiscales (daňový poriadok) vyplýva, že skutočnosť, ktorá zakladá povinnosť zaplatiť daň z bezplatných prevodov uvedených v prvom z týchto predpisov, vzniká neposkytnutím odpovede alebo neposkytnutím dostatočnej odpovede na žiadosti o informácie alebo odôvodnenia stanovené v článku L.23 C livre des procédures fiscales (daňový poriadok) v lehotách stanovených v tom istom článku, takže v tomto prípade, keďže žiadosť o informácie bola podaná 19. decembra 2019 a lehota na vymáhanie pohľadávky správneho orgánu začala plynúť 24. septembra 2020, konanie daňovej správy nebolo v tento deň premlčané podľa článku L.181-0 A livre des procédures fiscales (daňový poriadok).

Napokon uvádza, že v rozsudku, na ktorý sa odvoláva žalobca, Súdny dvor Európskej únie sankcionoval absenciu premlčania vyplývajúcu z ustanoveného mechanizmu, ako aj neprimeranosť sankcií a pokút v porovnaní so sankciami a pokutami ustanovenými za podobné porušenia. Tvrdí totiž, že na jednej strane sa na nesplnenie zákonných povinností stanovených v článkoch 1649 A, 1649 AA a 1649 AB code général des impôts (všeobecný daňový zákonník), ktoré vedie k uplatneniu sporného mechanizmu zdanenia, vzťahujú pravidlá premlčania a na druhej strane nesplnenie zákonných povinností stanovených v článkoch 1649 A, 1649 AA a 1649 AB code général des impôts (všeobecný daňový zákonník) nevedie v prejednávanej veci k žiadnej sankcii, keďže stanovený mechanizmus má za cieľ len stanoviť základ dane, pričom zdanenie sadzbou 60 % vykonané podľa článku 755 code général des impôts (všeobecný daňový zákonník) nepodlieha ani

úroku z omeškania, ani daňovým sankciám. Z toho odvodzuje, že francúzska úprava zdaňovania zahraničných aktív predstavuje spravodlivú rovnováhu medzi dodržiavaním povinností stanovených v práve Spoločenstva a cieľom všeobecného záujmu, ktorým je boj proti medzinárodným daňovým podvodom.

12 [omissis]

13 [omissis] [podrobnosti o konaní]

ODÔVODNENIE

A) Právo Európskej únie

14 Podľa článku 63 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie „v rámci ustanovení tejto kapitoly sú zakázané všetky obmedzenia pohybu kapitálu medzi členskými štátmi navzájom a členskými štátmi a tretími krajinami“.

V článku 65 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa okrem iného stanovuje toto:

„1. Ustanovenia článku 63 majú bez toho, aby boli dotknuté práva členských štátov:

a) uplatňovať príslušné ustanovenia ich daňových zákonov, ktoré rozlišujú daňových poplatníkov podľa miesta bydliska alebo podľa miesta, kde investovali kapitál;

b) prijať všetky potrebné opatrenia, najmä v oblasti daňového systému a dohľadu nad finančnými inštitúciami, aby sa zabránilo porušovaniu vnútroštátnych predpisov, alebo stanoviť postupy na ohlasovanie kapitálových pohybov na štatistické alebo správne účely alebo prijať opatrenia, ktoré možno odôvodniť verejným záujmom či verejnou bezpečnosťou.

[...]

3. Opatrenia a postupy uvedené v odsekoch 1 a 2 však nesmú byť prostriedkom pre svojvoľnú diskrimináciu alebo skryté obmedzovanie voľného pohybu kapitálu a platieb vymedzených v článku 63.“

15 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie obmedzenia pohybu kapitálu v zmysle článku 63 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predstavujú najmä opatrenia uložené členským štátom, ktoré sú takej povahy, že môžu odradiť, brániť alebo obmedziť možnosti investorov z tohto štátu investovať v iných štátoch [SDEÚ, 26. septembra 2000, Komisia/Belgicko, C-478/98, bod 18; SDEÚ, 23. októbra 2007, Komisia/Nemecko, C-112/05, bod 19; SDEÚ, 26. mája 2016, NN (L) International, C-48/15, bod 44].

16 Dňa 23. októbra 2019 podala Európska komisia na Súdny dvor Európskej únie žalobu, ktorou sa domáhala určenia, že Španielske kráľovstvo si neplní

povinnosti, keďže stanovilo dôsledky spojené s nesplnením povinnosti podať priznanie o majetku alebo právach nachádzajúcich sa v zahraničí prostredníctvom „formulára 720“, ktoré sú neprimerané vo vzťahu k cieľu sledovanému španielskou právnou úpravou.

Európska komisia tvrdila, že systém zavedený v Španielskom kráľovstve:

- stanovoval, že nesplnenie informačnej povinnosti týkajúcej sa majetku a práv nachádzajúcich sa v zahraničí alebo oneskorené podanie „formulára 720“ malo za následok to, že tento majetok sa považoval za „neodôvodnené kapitálové zisky“, bez toho, aby bolo možné odvolávať sa na premlčanie,
- v prípade nesplnenia informačnej povinnosti týkajúcej sa majetku a práv nachádzajúcich sa v zahraničí alebo v prípade oneskoreného podania „formulára 720“ ukladal okrem paušálnych pokút, ktoré sú prísnejšie než sankcie stanovené všeobecným systémom sankcií za podobné porušenia, automatickú pomernú pokutu vo výške 150 %.

17 Vo svojom rozsudku z 27. januára 2022 (SDEÚ, 27. januára 2022, vec C-788/19) Súdny dvor Európskej únie pripomína, že:

- potreba zabezpečiť efektívnosť daňových kontrol a cieľ spočívajúci v boji proti daňovým podvodom a únikom patria medzi naliehavé dôvody všeobecného záujmu, ktoré môžu odôvodniť zavedenie obmedzenia slobôd pohybu (najmä SDEÚ, 11. júna 2009, X a Passenheim-van Schoot, C-155/08 a C-157/08, body 45 a 46; SDEÚ, 15. septembra 2011, Halley, C-132/10, bod 30),
- pokiaľ ide o pohyby kapitálu, článok 65 ods. 1 písm. b) Zmluvy o fungovaní Európskej únie okrem toho stanovuje, že článok 63 Zmluvy o fungovaní Európskej únie nemá vplyv na práva členských štátov prijať všetky opatrenia potrebné na zabránenie porušovaniu ich vnútroštátnych zákonov a ich právnych predpisov, najmä v oblasti daňového systému,
- samotná okolnosť, že daňovník rezident vlastní majetok alebo práva mimo územia členského štátu, nemôže zakladať všeobecnú domnienku daňového podvodu a daňového úniku (najmä SDEÚ, 11. marca 2004, de Lasteyrie du Saillant, C- 9/02, bod 51; SDEÚ, 7. novembra 2013, K, C- 322/11, bod 60), takže ustanovenie, ktoré predpokladá existenciu podvodného konania len z dôvodu, že podmienky, ktoré stanovuje, sú splnené bez toho, aby sa zdaniteľnej osobe poskytla akákoľvek možnosť vyvrátiť túto domnienku, ide v zásade nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľa boja proti daňovým podvodom a únikom (najmä SDEÚ, 3. októbra 2013, Itelcar, C- 282/12, bod 37 a citovaná judikatúra),
- hoci je v prípade neexistencie harmonizácie práva Únie na členských štátoch, aby si zvolili sankcie, ktoré považujú za primerané v prípade nesplnenia povinností stanovených ich vnútroštátnou právnou úpravou v oblasti priamych daní, sú však povinné vykonávať svoje právomoci v súlade s touto právnou

úpravou a jej všeobecnými zásadami, a teda v súlade so zásadou proporcionality (najmä SDEÚ, 12. júla 2001, Louloudakis, C-262/99, bod 67 a citovaná judikatúra),

– základná požiadavka právnej istoty v zásade bráni tomu, aby orgány verejnej moci mohli donekonečna využiť svoje právomoci na ukončenie nezákonnej situácie (pozri analogicky v oblasti hospodárskej súťaže rozsudok zo 14. júla 1972, Geigy/Komisia, 52/69, bod 21),

– hoci vnútroštátny zákonodarca môže stanoviť dlhšiu premlčaciu lehotu s cieľom zabezpečiť efektívnosť daňových kontrol a boj proti daňovým podvodom a únikom v súvislosti so zamlčováním majetku v zahraničí pod podmienkou, že trvanie tejto lehoty nejde nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie týchto cieľov, najmä vzhľadom na mechanizmy výmeny informácií a administratívnej pomoci medzi členskými štátmi (pozri rozsudok z 11. júna 2009, X a Passenheim-van Schoot, C-155/08 a C-157/08, EU:C:2009:368, body 66, 72 a 73), nemôže to platiť v prípade zavedenia mechanizmov, ktoré v praxi donekonečna predlžujú obdobie, počas ktorého sa zdanenie môže uskutočniť alebo ktoré umožňujú návrat k obdobiu, ktoré už bolo premlčané.

18 Súdny dvor Európskej únie tak vyzýva, aby sa dodržiavala zásada proporcionality medzi potrebou zaručiť voľný pohyb kapitálu medzi členskými štátmi a medzi členskými štátmi a tretími krajinami, ako to stanovuje článok 63 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, a potrebou zaručiť účinnosť daňových kontrol a cieľ boja proti daňovým podvodom a únikom.

19 V predmetnej veci, ktorá mu bola predložená, Súdny dvor Európskej únie rozhodol, že Španielske kráľovstvo si tým, že:

– stanovilo, že nesplnenie alebo nesprávne alebo oneskorené splnenie informačnej povinnosti týkajúcej sa majetku a práv nachádzajúcich sa v zahraničí má za následok zdanenie nepriznaných príjmov zodpovedajúcich hodnote týchto aktív ako „neodôvodnené kapitálové zisky“ bez toho, aby bolo v praxi možné odvolávať sa na premlčanie,

– za nesplnenie alebo nesprávne alebo oneskorené splnenie informačnej povinnosti týkajúcej sa majetku a práv nachádzajúcich sa v zahraničí ukladá pomernú pokutu vo výške 150 % z dane vypočítanej zo súm zodpovedajúcich hodnote tohto majetku alebo týchto práv, ktorá môže byť uložená súběžne s paušálnymi pokutami, a

– za nesplnenie alebo nesprávne alebo oneskorené splnenie informačnej povinnosti týkajúcej sa majetku a práv nachádzajúcich sa v zahraničí ukladá paušálne pokuty, ktorých výška je neporovnateľná so sankciami za podobné porušenia vo výlučne vnútroštátnom kontexte a ktorých celková horná hranica nie je stanovená,

nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 63 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článku 40 Dohody o EHP.

B) Vnútroštátne právo a judikatúra

- 20 Podľa článku 1649 A ods. 2 code général des impôts (všeobecný daňový zákonník) sú fyzické osoby, združenia a nekomerčné spoločnosti s bydliskom alebo so sídlom vo Francúzsku povinné súčasne s daňovým priznaním k dani z príjmov oznámiť údaje o účtoch otvorených, vedených, používaných alebo zrušených v zahraničí.

V článku L.23 C livre des procédures fiscales (daňový poriadok) sa stanovuje, že ak povinnosť stanovená v druhom odseku článku 1649 A code général des impôts (všeobecný daňový zákonník) nebola splnená aspoň raz v predchádzajúcich desiatich rokoch, daňová správa môže nezávisle od konania o osobnej daňovej kontrole požiadať fyzickú osobu, na ktorú sa táto povinnosť vzťahuje, aby v lehote šesťdesiatich dní poskytla akékoľvek informácie alebo odôvodnenia o pôvode a spôsobe nadobudnutia majetku vedeného na účte alebo v zmluve o životnom poistení.

Ak dotknutá osoba na žiadosti o informácie alebo odôvodnenia odpovedala nedostatočne, daňová správa jej zašle výzvu na doplnenie odpovede do tridsiatich dní, v ktorej uvedie, ktoré dodatočné informácie chce doplniť.

Podľa článku L.71 livre des procédures fiscales (daňový poriadok), ak daňovník na žiadosti o informácie alebo odôvodnenia uvedené v článku L.23 C v lehote stanovenej v tom istom článku nereaguje alebo reaguje nedostatočne, je táto osoba automaticky zdanená za podmienok uvedených v článku 755 code général des impôts (všeobecný daňový zákonník), ktorý stanovuje, že majetok držaný na účte vedenom v zahraničí v zmysle druhého odseku článku 1649 A alebo v zmluve o kapitalizácii alebo podobnom type investície v zahraničí v zmysle článku 1649 AA, ktorého pôvod a spôsob nadobudnutia neboli zdôvodnené postupom uvedeným v článku L.23 C livre des procédures fiscales (daňový poriadok), sa považujú, ak sa nepreukáže opak, za bezodplatne nadobudnutý majetok, ktorý podlieha ku dňu uplynutia lehôt stanovených v tom istom článku L.23 C dani z bezodplatného prevodu podľa najvyššej sadzby uvedenej v tabuľke 111 článku 777, t. j. podľa sadzby 60 % uplatniteľnej na dary medzi príbuznými vo vyššom ako 4. stupni a medzi nepríbuznými.

Tieto dane sa vypočítajú na základe najvyššej hodnoty majetku vedeného na účte alebo na zmluve, ktorá je daňovej správe známa za posledných desať rokov pred zaslaním žiadosti o informácie alebo odôvodnenia podľa článku L.23 C livre des procédures fiscales (daňový poriadok), zníženej o hodnotu majetku, v prípade ktorého bol dôkaz o pôvode a spôsobe nadobudnutia predložený.

V článku L.181-0 A livre des procédures fiscales (daňový poriadok) sa odchyľne od článku L.180 ods. 1 a článku L.181 stanovuje, že právo daňovej správy na

vymáhanie daní a poplatkov uvedených v týchto článkoch sa môže uplatniť do konca desiateho roka nasledujúceho po roku, v ktorom tieto dane alebo poplatky vznikli, ak sa zakladajú na majetku alebo právach uvedených v článkoch 1649 A, 1649 AA a 1649 AB code général des impôts (všeobecný daňový zákonník), s výnimkou prípadu, ak vymáhateľnosť daní alebo poplatkov vzťahujúcich sa na príslušný majetok alebo práva bola dostatočne uvedená v dokumente registrovanom alebo predloženom na formálne účely, alebo v prípade dane z nehnuteľného majetku v priznaní a prílohách uvedených v článku 982 toho istého zákonníka.

- 21 Obchodná komora Cour de cassation (Kasačný súd, Francúzsko) v rozsudku zo 16. decembra 2020 spresnila, že zdaniteľnou udalosťou je dátum uplynutia lehôt stanovených v článku L.23 C livre des procédures fiscales (daňový poriadok) a ten predstavuje začiatok desaťročnej premlčacej lehoty stanovenej v článku L.181-0 A livre des procédures fiscales (daňový poriadok) (Com., 16. decembra 2020, č. 18-16.801).
- 22 [omissis]
- 23 [omissis] [vnútroštátna judikatúra o ústavnosti článku L.23 C livre des procédures fiscales (daňový poriadok) v spojení s článkom 755 code général des impôts (všeobecný daňový zákonník)]

C) Prejudiciálne otázky potrebné na vyriešenie sporu

- 24 Z uvedeného vyplýva, že uvedené ustanovenia umožňujú daňovníkovi vyvrátiť domnienku, že majetok v zahraničí, ktorý nebol deklarovaný v súlade s postupom uvedeným v článku L.23 C livre des procédures fiscales (daňový poriadok) a ktorého pôvod a spôsob nadobudnutia neboli zdôvodnené po ukončení postupu výmeny informácií s daňovou správou [predstavuje majetok nadobudnutý bezodplatne, ktorý podlieha dani z prevodu s najvyššou sadzbou], a že okrem toho posúdenie predložených dôkazov vykonané daňovou správou podlieha súdnemu preskúmaniu v prípade námietky zo strany daňovníka.
- 25 Okrem toho režim ustanovený v článkoch L.23 C livre des procédures fiscales (daňový poriadok) a článku 755 code général des impôts (všeobecný daňový zákonník) nemá trestať daňovníka s daňovým domicilom vo Francúzsku, ktorý vlastní majetok v zahraničí a nesplnil si povinnosť podať priznanie, uplatnením sankčnej sadzby, ale stanoviť základ na vyrubenie a uhradenie dane s tým, že sa naňho uplatní, v prípade neposkytnutia uspokojivého zdôvodnenia pôvodu a spôsobu nadobudnutia sporného majetku, najvyššia sadzba dane z bezúplatného prevodu podľa všeobecného práva.
- 26 Okrem toho sa nesplnenie oznamovacej povinnosti trestá uplatnením pokuty stanovenej v článku 1736 ods. IV code général des impôts (všeobecný daňový zákonník) alebo v článku 1766 toho istého zákonníka (pokuta vo výške 1 500 eur za každý neoznámený účet alebo zálohu, ktorá sa zvyšuje na 10 000 eur, ak sa

účet nachádza v štáte alebo na území, ktoré neuzavreli s Francúzskom dohodu o administratívnej pomoci v boji proti daňovým podvodom a daňovým únikom umožňujúcu prístup k bankovým informáciám).

- 27 Pokiaľ ide o tieto body, francúzska úprava nezahŕňa výhrady uplatnené voči systému zavedenému v Španielskom kráľovstve, ktorý bol predmetom rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 27. januára 2022 (SDEÚ, 27. januára 2022, vec C-788/19) vo veci začatej na návrh Európskej komisie.
- 28 Vnútroštátny súd však konštatuje, že zákonodarca zaviedol predĺženú desaťročnú premlčaciu lehotu odchylnú od všeobecného práva, ktorá síce svojou dĺžkou zrejme neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľov, ktoré si stanovil, ale umožňuje daňovej správe, keďže má za východisko dátum uplynutia lehôt stanovených v článku L.23 C livre des procédures fiscales (daňový poriadok), inými slovami východiskový bod, ktorý nesúvisí s dátumom nadobudnutia majetku držaného v zahraničí a s rokmi, za ktoré bolo zdanenie týchto súm normálne splatné, žiadať daňovníka, aby zdôvodnil pôvod a spôsoby nadobudnutia uvedeného majetku, a to aj vtedy, keď sa dostal do jeho vlastníctva viac ako desať rokov pred uplatnením postupu stanoveného v článku L.23 C livre des procédures fiscales (daňový poriadok), t. j. počas už premlčaného obdobia a bez časového obmedzenia.

Preto si kladie otázku, aké dôsledky má účinok nepremlčateľnosti vyvolaný touto úpravou na zásadu voľného pohybu kapitálu zaručenú článkom 63 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ako ju vykladá Súdny dvor Európskej únie, najmä v rozsudku z 27. januára 2022 (SDEÚ, 27. januára 2022, vec C-788/19).

- 29 Súd sa preto rozhodol položiť Súdnemu dvoru Európskej únie na posúdenie nasledujúce prejudiciálne otázky:

[*omissis*] [znenie prejudiciálnych otázok, ktoré je zopakované vo výroku]

Z TÝCHTO DÔVODOV

Súd, [*omissis*] [podrobnosti o konaní]

vzhľadom na článok 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie

žiada Súdny dvor Európskej únie, aby rozhodol o týchto prejudiciálnych otázkach:

Otázka 1: Má sa zásada voľného pohybu kapitálu zaručená článkom 63 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vykladať v tom zmysle, že umožňuje z úradnej povinnosti zdaniť podľa článku 755 code général des impôts (všeobecný daňový zákonník) majetok v zahraničí, ktorý nebol deklarovaný v súlade s postupom stanoveným v článku L.23 livre des procédures fiscales (daňový poriadok) a ktorého pôvod a spôsob nadobudnutia neboli zdôvodnené, čím vyvoláva účinok nepremlčateľnosti, ak daňovník

zdôvodní, že tento majetok sa dostal do jeho vlastníctva počas obdobia, ktoré už bolo premlčané?

Otázka 2: Ak je odpoveď na túto otázku záporná, treba z toho vyvodit', že každé opravné konanie založené na uvedených ustanoveniach musí byť zrušené, a to aj keď v prípade, ktorý daňová správa posudzuje, nie je účinok nepremlčateľnosti vyvolaný?

[omissis] [prerušenie konania, podrobnosti o konaní]

PRACOVNÝ DOKUMENT